

Pro Tajemství Bible zpracoval tým překladatelů pod vedením Ladislava Hodače.

Jan 17:19 A sám sebe za ně posvěcuji, aby i oni byli v pravdě posvěceni.

2. Tesalonickým 2:13b ... díky Bohu, že si vás vybral jako prvotinu k záchraně v posvěcení ducha a víře v pravdu.

The church of Christ is to represent his character. Its members, if their names are written in the Lamb's book of life, will be united by a vital connection with Christ, as the branch is united with the living vine. Jesus says, "For their sakes I sanctify myself, that they also might be sanctified through the truth." Christ devoted himself entirely to the work of saving souls. He left the glories of heaven, and clothed his divinity with humanity, and subjected himself to sorrow, and shame, and reproach, abuse, denial, and crucifixion. Though he had all the strength of the passion of humanity, never did he yield to temptation to do that which was not pure and elevating and ennobling. He says. "I sanctify myself, that they also might be sanctified." ST November 21, 1892, par. 8

ST – časopis Znamení doby, 21. listopadu 1892, odst. 8 Kristova církev má být ztvárněním Jeho charakteru. Pokud jsou jména jejích členů zapsána v Beránkově knize života, jsou s Kristem spojeni životodárným poutem, jako je ratolest spojena s živým vinným kmenem. Ježíš říká: **Jan 17:19 (B21)** "Posvěcuji sám sebe za ně, aby i oni byli posvěceni pravdou." Kristus se zcela odevzdal dílu záchrany lidí. Opustil nebeskou slávu, oblékl své božství do lidství a podrobil se utrpení, potupě, hanbě, ponižování, urážkám, odmítání a ukřižování. Ačkoli disponoval veškerou silou lidských vášní, nikdy nepodlehł pokušení udělat něco, co by nebylo čisté, povznášející a zušlechťující. Říká "posvěcuji sám sebe, aby i oni byli posvěceni."

Sanctification is not an emotion, but a heaven-born principle that brings all the passions and desires under the control of the Spirit of God; and this work is done through our Lord and Saviour. ST May 19, 1890, par. 4

ST – časopis Znamení doby, 19. května 1890, odst. 4 Posvěcení není žádná emoce, nýbrž z nebe pocházející princip, který podrobuje vládě Ducha svatého všechny vášně a touhy. Toto dílo se uskutečňuje skrze našeho Pána a Spasitele.

1. Tesalonickým 5:23-24 ²³A sám Bůh pokoje kéž vás celé posvětí a celého vašeho ducha i duši i tělo kéž zachová bez poskvrny až k příchodu našeho Pána Ježíše Krista. ²⁴Věrný je ten, kdo vás povolává; on to také učiní.

We need to be sanctified by the Holy Spirit every hour of the day, lest we be ensnared by the enemy and our souls be imperiled. TM 223.2

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 223.2 Abychom se nedostali do pasti nepřítele a naše nitro tak nebylo v ohrožení, potřebujeme být posvěcováni Duchem svatým každý den a každou hodinu.

Jesus Christ is our example in all things. He began life, passed through its experiences, and ended its record, with a sanctified human will. He was tempted in all points like as we are, and yet because he kept his will surrendered and sanctified, he never bent in the slightest degree toward the doing of evil, or toward manifesting rebellion against God. Have men and women who profess to be followers of Christ, been simply gratifying their own tastes, been confirming themselves in selfishness, in obstinacy, simply living to gratify their carnal propensities? ST October 29, 1894, par. 7

ST – časopis Znamení doby, 29. října 1894, odst. 7 Ježíš Kristus je nám ve všem příkladem. Zahájil život, prošel jeho zkušenostmi a životní záznam uzavřel s posvěcenou lidskou vůlí. Byl ve všem pokoušen podobně jako my a přesto se nikdy ani v nejmenším nesklonil k vykonání něčeho zlého nebo k projevu vzpoury proti Bohu. To protože svou vůli neustále odevzdával a nechával se posvětit. Uspokojují snad muži a ženy, kteří vyznávají, že jsou Kristovými následovníky, jen své vlastní choutky, utvrzují se v sobectví a v tvrdohlavosti? Žijí pouze pro uspokojení svých tělesných sklonnů?

Christ said, "I sanctify myself, that they also may be sanctified." You may say, "I was born with a natural tendency toward this evil, and I cannot overcome." But every provision has been made by our heavenly Father whereby you may be able to overcome every unholy tendency. You are to overcome even as Christ overcame in your behalf. He says, "To him that overcometh will I grant to sit with me in my throne, even as I also overcame, and am set down with my Father in his throne." It was sin that imperiled the human family; and before man was created the provision was made that if man failed to bear the test, Jesus would become his sacrifice and surety, that through faith in him, man might be reconciled to God, for Christ was the lamb "slain from the foundation of the world." Christ died on Calvary that man might have power to overcome his natural tendencies to sin. But one says, "Can I not have my own way, and act myself?—No, you cannot have your way, and enter the kingdom of heaven. No "my way" will be there. No human ways will find place in the kingdom of heaven. Our ways must be lost in God's ways. RH February 23, 1892, par. 9

RH – časopis Review and Herald, 23. února 1892, odst. 9 Kristus řekl: "[Posvěcuji sám sebe, aby i oni byli posvěceni.](#)" ... Možná řeknete: "Narodil jsem se s přirozeným sklonem k této špatnosti a nemohu ji překonat." Náš nebeský Otec však učinil veškerá opatření, díky nimž můžete překonat každý nesvatý sklon. Máte vítězit stejně jako Kristus zvítězil ve váš prospěch. On říká: [Zjevení 3:21 "Kdo vítězí, tomu dám usednout se mnou na můj trůn, jako i já jsem zvítězil a usedl se svým Otcem na jeho trůn."](#) Byl to hřích, který ohrozil lidstvo. Ještě před stvořením člověka bylo učiněno opatření, že pokud člověk ve zkoušce neobstojí, stane se Ježíš jeho zástupnou obětí a zárukou, aby skrze víru v Něj mohl být člověk smířen s Bohem, neboť Kristus byl tím Beránkem "[zabitým od založení světa](#)" ([Zjevení 13:8](#)). Kristus zemřel na Golgotě, aby člověk získal sílu překonat své přirozené sklony k hříchu. Někdo však namítne: "Nemohu jít vlastní cestou a jednat po svém?" - Ne, nemůžeš jít svou cestou a vejít do nebeského království. Žádné "po svém" tam nebude. V nebeském království nenaleznou místo žádné lidské cesty. Naše cesty se musí ztratit v Božích cestách.

Genuine sanctification is nothing less than a daily dying to self and daily conformity to the will of God. 4T 299.2

4T – Svědectví pro církev, 4. svazek 299.2 Opravdové posvěcení není nic menšího než každodenní umírání sobě samému a každodenní podřizování se Boží vůli.

If the truth sanctifies the soul, sin is hated and shunned, because Christ is accepted as an honored guest. But Christ cannot share a divided heart; sin and Jesus are never in copartnership. TM 160.1

TM – Svědectví pro služebníky evangelia 160.1 Pokud pravda posvěcuje nitro, potom hřích nenávidíme a vyhýbáme se mu, protože přijímáme Krista jako vzácného hosta. Kristus však nemůže sdílet rozdělené srdce; hřích a Ježíš nikdy nejsou společníky.

The human agent is to cooperate with God, and keep under those passions which should be in subjection. To do this he must be unwearied in his prayers to God, ever obtaining grace to control his spirit, temper, and actions. Through the imparted grace of Christ, he may be enabled to overcome. 1SM 380.4

1SM – Vybraná poselství, 1. svazek 380.4 Člověk má spolupracovat s Bohem a držet na uzdě vášně, jejichž řízení mu bylo svěřeno. Aby toho dosáhl, musí se neúnavně modlit k Bohu a neustále získávat milost k ovládnutí svého ducha, temperamentu a jednání. Skrze Kristovu darovanou milost může být uschopněn k vítězství.

Our Saviour identifies Himself with our needs and weaknesses, in that He became a suppliant, a nightly petitioner, seeking from His Father fresh supplies of strength, to come forth invigorated and refreshed, braced for duty and trial. He is our example in all things. He is a brother in our infirmities, but not in possessing like passions. As the sinless One, His nature recoiled from evil. He endured struggles and torture of soul in a world of sin. His humanity made prayer a necessity and privilege. 2T 201.2

2T – Svědectví pro církev, 2. svazek 201.2 Náš Spasitel se ztotožňuje s našimi potřebami a slabostmi. V tom se stal úpěnlivým prosebníkem, který po nocích hledal u svého Otce čerstvý příděl síly, aby se pak vracel posílený a osvěžený, připravený na povinnosti a zkoušky. On je ve všem naším příkladem. Je bratrem v našich slabostech, ale nikoli v tom, že by si osvojil podobné vášně. Jeho přirozenost – jako toho jediného Bezhríšného – se vzpírala zlu. Ve světě hříchu snášel niterné boje a muka. Jeho lidství učinilo modlitbu nutností a výsadou.

Satan stood ready to assail Him at every step, hurling at Him his fiercest temptations; yet He "did no sin, neither was guile found in His mouth." "He ... suffered being tempted," suffered in proportion to the perfection of His holiness. But the prince of darkness found nothing in Him; not a single thought or feeling responded to temptation. 5T 421.2

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 421.2 Satan na Něj vrhal svá nejprudší pokušení a neváhal Ho napadat na každém kroku. Přesto **1. Petrův 2:22** "se [Ježíš] nedopustil hříchu, ani lest nebyla nalezena v jeho ústech". **Židům 2:18** "Sám vytrpěl pokušení", trpěl úměrně tomu, jak dokonalá byla jeho čistota a svatost. Kníže temnoty však v Něk nenalezl nic. Ježíš na pokušení nezareagoval ani jedinou myšlenkou či pocitem.

He was unsullied with corruption, a stranger to sin; yet He prayed, and that often with strong crying and tears. He prayed for His disciples and for Himself, thus identifying Himself with our needs, our weaknesses, and our failings, which are so common with humanity. He was a mighty petitioner, not

possessing the passions of our human, fallen natures, but compassed with like infirmities, tempted in all points even as we are. Jesus endured agony which required help and support from His Father. 2T 508.2

2T – Svědectví pro církev, 2. svazek 508.2 Nebyl poskvrněn zkažeností, hřích mu byl cizí, přesto se modlil, a to často v slzách a s úpěnlivým voláním. Modlil se za sebe i za své učedníky a ztotožnil se tím s našimi potřebami, slabostmi a nedostatky, které jsou pro lidstvo tak typické. Byl mocným prosebníkem, který neměl vášně naší lidské, padlé přirozenosti, ale který byl stížen podobnými slabostmi, pokoušen ve všem jako my. Ježíš podstoupil utrpení, které vyžadovalo pomoc a podporu od Jeho Otce.

1. Petrův 4:1-2 ¹Když tedy Kristus [za nás] trpěl v těle, i vy se vyzbrojte týmž smýšlením, totiž že ten, kdo trpěl v těle, skoncoval s hříchem, ²abyste po zbývajícím čase života v těle již nežili podle lidských žádostí, nýbrž podle Boží vůle.

His example declares that our only hope of eternal life is through bringing the appetites and passions into subjection to the will of God. DA 122.2

DA – Touha věků 122.2 Svým příkladem nám ukazuje, že jedinou nadějí na věčný život máme, když své chutě a touhy podřídíme Boží vůli. (srv. TV 74.2)

All the powers and passions of the converted man are brought under the control of Christ. His Spirit is a renewing power, transforming to the divine image all who will receive it. 5T 219.4

5T – Svědectví pro církev, 5. svazek 219.4 Všechny síly a touhy obráceného člověka jsou uvedeny pod Kristovu nadvládu. Jeho Duch je obnovující silou, která proměňuje k Božímu obrazu všechny, kdo ji přijmou.

“As many as received him, to them gave he power to become the sons of God, even to them that believe on his name.” Shall we not, then, give to Christ that which He has died to redeem? If you will do this, He will quicken your conscience, renew your heart, sanctify your affections, purify your thoughts, and set all your powers at work for Him. Every motive and every thought will be brought into captivity to Jesus Christ. 7BC 909.10

7BC – Biblický komentář, 7. svazek 909.10 Jan 1:12 "Těm však, kteří ho přijali, dal pravomoc [oprávnění] stát se Božími dětmi, těm, kteří věří v jeho jméno." Neměli bychom tedy dát Kristu to, co vykoupil svou smrtí? Pokud to uděláš, oživí tvé svědomí, obnoví tvé srdce, posvětit tvé cítění, očistí tvé myšlenky a zapojí všechny tvé síly do služby pro Něj. Každá pohnutka a každá myšlenka bude podmaněna Ježíši Kristu.

Titus 2:11-14 ¹¹Zjevila se totiž Boží milost, která přináší záchranu všem lidem ¹²a vychovává nás, abychom se odřekli bezbožnosti a světských žádostí a rozvážně, spravedlivě a zbožně žili v tomto věku, ¹³očekávající tu blahoslavenou naději, zjevení slávy velikého Boha a našeho Zachránce Ježíše Krista,

¹⁴který dal sám sebe za nás, aby nás vykoupil z veškeré nepravosti [nezákonnosti] a očistil si svůj zvláštní [vybraný] lid, horlivý v dobrých skutcích.